DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIV — ZATURDAG den 30sten JANUARY 1836. — N°. 5.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 22 January 1836.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber wordt by deze bekend gemaakt, dat, ten gevolge van het daaromtrent gedane verzoek, en na dat de deswege bewerkstelligde openlyke oproepingen, zonder verzet, zyn afgeloopen, aan JAN HENDRIK STELP, als gehouden zynde voor eenen vryen persoon, by dispositie van den 20 January d. j., No. 27, daarvan het bewys is uitgereikt.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

NEDERZETTING DER SPANJAARDEN TE CORO.

De Spanjaarden vonden bÿ de ontdekking van Amerika aldaar weinig landsvoortbrengsels, die hun tot retour ladingen konden dienen. St Domingo en de vaste kust leverden wel is waar verfhout en fÿne houtsoorten op, maar deze moesten met veel moeite gekapt worden en bragten na aftrek der kosten van overvoer, geen groot voordeel op. Zÿ vonden ook een gering voorraad van katoen, die zÿ inruilden en vervoerden. Men moest dus in de nieuwe wereld andere artikelen voor den terugvoer opsporen.

Het suikerriet van de Canarische eilanden aangebragt, werd eene geschikte terug lading. Het tamme vee was insgelÿks door Columbus op zÿne tweede reis overgebragt, en derzelver huiden werden een belangrÿk artikel van uitvoer.

Andere artikelen van uitvoer, als tabak, cacao, cochenille, koffÿ, enz. behooren tot latere tÿden.

Men leide dan op St. Domingo eenige plantagien aan, waar men suikerriet plantte en vee aankweekte; doch daar de eerste veroveraars zoo roekeloos met het leven der inboorlingen hadden te werk gegaan, waren er geene genoegzame handen voor den arbeid.

Om dezelve te bekomen, rustteden eenige partikulieren vaartuigen uit. Deze landden op de vaste kust, overvielen de inboorlingen en voerden hen als slaven naar Hayti weg. Het landschap der Curianos met de drie eilanden nabÿ hetzelve gelegen, zÿnde het naaste bÿ de hand, was derhalve het meest aan deze invallen bloot gesteld.

De regering van St. Domingo berekende echter dat deze menschenroof, hoewel een oogenblikkelÿk voordeel opleverende, echter op den duur zeer nadeelig was voor derzelver belangen. Hierdoor werden de inboorlingen schuw en vreesachtig en vlugtteden terstond in de binnenlanden zoodra zÿ eenig vaartuig de kust zagen naderen, zoo dat het moeijelÿk werd om eenige handelbetrekkingen met hen aantevangen of volksplantingen te stichten. Deze regering werd dus bedacht op maatregelen tegen dezen menschenroof, en vond dat de beste derzelve zou zÿn, het stichten eener nederzetting in het landschap der Curianos. Het berigt van Americus en Ojeda, die in 1498 door den Cazique dezer natie zoo wel waren ontvangen, deed deze regering besluiten om zestig manschappen derwaarts te zenden, onder bevel van Juan de Ampuez, met instructie om de gunst der inwoners door geschenken en vriendelÿkheid te winnen, het tamme vee intevoeren, en suikerriet en katoenplantagien aan te leggen. Ook moesten hem eenige dominikaner monnikken vergezellen om de Curianos tot den roomschen godsdienst te bekeeren. Deze nederzetting zou tevens dienen tot station voor gewapende vaartuigen die langs de kusten kruissende, de slavenhaalders zouden beletten, om verder menschenroof te plegen.

De Casique der Curianos genaamd Manauré, bad zÿne residentie ter plaats waar thans de stad Coro ligt. Deze stad is gelegen in eene dorre vlakte, zeer ongunstig voor landbouw en handel, en heeft gebrek aan water; doch De Ampuez was verpligt zich aldaar neer te zetten, wilde bÿ gemeenschap met de inboorlingen hebben.— Om diezelfde reden hebben vele Spaansch amerikaansche steden eene ongunstige ligging, daar de eerste kolonisten niet altÿd keus van woonplaats hadden. De lucht was te Coro toch gezond, een voordeel boven het koortsachtige Hayti, en de drooge grond bragt ook medicinale kruiden voort.

J. de Ampuez, die er in 1527 aankwam, verbond zich met den Cazique, die de voordeelen der Europische beschaving wist te schatten. Doch de veeteelt ondervond er eene groote hinderpaal. De jaguars of amerikaansche tÿgers waren er talrÿk en zoo woest, dat zÿ dikwÿls menschen uit de hutten weghaalden. Daar de oude spaansche schrÿvers het landschap Coro opgeven als zeer bevolkt te zÿn geweest, zoo blÿkt het toch dat de inboorlingen weinig middelen bezaten om deze tÿgers uittetroeijen. Zÿ zullen daarom al spoedig het voordeel van het buskruid boven hunne pÿlen hebben leeren waarderen.

Toen deze nederzetting begon te gedÿen, had er eene gebeurtenis plaats die dit schoone plan van kolonisatie in duigen wierp.

In het jaar 1528 stelden de Velsers, kooplieden te Augsburg, die Keizer Karel V. verschotten in geld hadden gedaan, dezen vorst voor om hun ter schadevergoeding voor deze verschotten, het landschap Coro of Venezuela aftestaan, om dat zÿ het hadden hooren beschrÿven als een land zeer rÿk in goud. Zÿ verkregen dezen afstand onder voorwaarde dat zÿ het gezag des keizers moesten blÿven erkennen, hem jaarlyks zoo veel percenten van de opbrengst moesten afgeven en tevens een groot aantal dominikaner monnikken medenemen om de inboorlingen tot de roomsche kerk te bekeeren.

Eene expeditie van Duitschers te Cadix uitgerust en van krÿgsbehoeften uit de arsenalen van Seville voorzien, kwam in het begin van 1529 te Coro aan. Dezelve bestond uit 400 man voetvolk en 80 ruiters, en was onder bevel van zekeren Alfinger. J. de Ampuez moest hem het bestuur over de provintie Coro overleveren en bleef slechts dat van Curaçao en beide onderhoorige eilanden behouden.

De Duitsche fortuinzoekers vonden zich in hunne verwachting deerlÿk bedrogen.— De provintie Coro is eene der minst vruchtbaarste deelen van Terra Firma; en er zÿn geen goud of zilvermÿnen. In plaats van vruchtbare streken vonden zÿ een droogen grond, hier en daar met cactus bewassen. Het weinig goud dat in de handen der inboorlingen was en dat in vroegeren en lateren tÿd op sommige plaatsen op de oppervlakte der aarde gevonden was, even als thans te Aruba, was spoedig ingeruild of weggeroofd, misschien reeds door vroegere Spanjaarden.

Deze landstreek bragt geen ander artikel van uitvoer op dan verfhout. Ook heeft zÿ geene goede havens. Geen wonder dan dat deze gelukzoekers niet uitgelokt werden om er zich als vreedzame kolonisten neder te zetten en zich met den landbouw en handel op te houden.

Hun eerste werk was om den Cazique en de voornaamsten zÿner onderdanen te dwingen hun het goud, dat zÿ verborgen mogten hebben, aftegeven; doch deze vlugteden in het gebergte.

Zÿ drongen daarom dieper het land in, omtrokken ten zuiden het meer van Maracaibo en kwamen tot in het grondgebied van St. Martha overal rond dwalende met oogmerk om goudmÿnen optesporen.— Daar zÿ geene genoegzame levensvoorraad met zich voerden, zoo lzaakten zÿ de dorpelingen, die zÿ op hunnen weg ontmoetteden, om hun dezelve te bezorgen; dit gaf aanleiding tot vele mishandelingen.

De europische krÿgslieden die de inboorlingen, welke hen voor halve goden aanzagen, niet behoefden te ontzien, hadden tevens gelegenheid om hunne driften den teugel te vieren. Zy traden de woningen der inboorlingen binnen, ontrukten de jonge dochters uit de armen van vader en moeder, die dikwyls gewond of gedood werden in de pogingen om hunne dochters voor onteering te bewaren; en daar de toenmalige europesche soldaten nog oorspronkelÿke sterke mannen waren, niet ontzenuwd door overmatig gebruik van sterken drank, zoo had de botviering hunner dierlÿke driften geen perk of paal.

Deze handelwÿze verwekte verbittering onder de inboorlingen en bragt hen eindelÿk tot wanhoop. Zÿ verlieten de dorpen, overvielen, de europeers die door buitensporigheden, vermoeijenissen en ontberingen afgemat waren, en kwetsten of doodden velen hunner met vergiftige pÿlen.— Alfinger en zÿn opvolger kwamen zelven om het leven, en het overschot zÿner troepen scheepte zich weer in en verliet het land.

Hierna werd door de regering van St.

Domingo eene tweede expeditie naar Coro gezonden, onder bevel van J. de Carvajal, doch deze expeditionairen rigtteden nog grootere verwoestingen aan onder de inboorlingen dan de Duitschers. De oude spaansche schryvers vermelden dat er door deze duitsche en spaansche gelukzoekers een millioen indianen zyn om het leven gebragt.

De regering van St. Domingo deze vernielingen vernemende, zond een ander bevelhebber derwaarts en Carvajal werd op een schavot onthoofd.

Nu werden de maatregelen die J. de Ampuez begonnen had, weer voortgezet; de stad Coro als hoofdstad van geheel Venezuela, werd zeer bloeijend; zy werd ook de zetel van een bisschop. Doch toen in latere tyden Caracas tot de hoofdstad van dit kapitein-generaalschap werd gekozen, werd deze bisschoppelyke zetel benevens de hooge regering derwaarts overgebragt en Coro bleef alleen de hoofdplaats der weinig beduidende provintie van dien naam.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 29 January 1836.

NAMENS den Hoog Ed. Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week eindigende den 6 February als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 15½ Oncen wegen, en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys, een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16den Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Inschryving.

ONDER goedkeuring van [illegible] Gezaghebber dezer kolonie, &c. &c. &c. zal de ondergeteekende Administrateur der Financien, aan de voordeeligste inschryvers ten behoeve der Koloniale Kas verkoopen TWINTIG STELLEN WISSELS, van Duizend Gulden Nederl. Courant ieder, door den Heer Gezaghebber voormeld op het Ministerie voor de Kolonie, op vier maanden zigt aan de order van den Kolonialen Ontvanger afgegeven.

De inschryving billetten zullen op Dingsdag den 2 February aanstaande, tot des voormiddags te elf ure, ten Kantore van den Administrateur der Financien voormeld worden aangenomen.

J. PH. BOSCH.

Den 29 January 1836.

Publieke Inschryving.

ONDER nadere goedkeuring van den Hoog Ed. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, &c. &c. &c. zal de ondergeteekende Administrateur der Financien aan de minst inschryvende verleenen de leverancie van min of meer VIER DUIZEND ELLEN COLETTEN, ten behoeve van de lands slaven; zullende de inschryvings billetten met de monsters op Dingsdag den 16 February aanstaande, tot des voormiddags te elf ure, ten kantore van den Administrateur der Financien voormeld, worden aangenomen.

J. PH. BOSCH.

Den 29 January 1836.

POST - DIRECTIE.

Curaçao den 29 January 1836.

DAAR het Nederlandsche Kofschip JOHANNA JACOBA, gevoerd door Schipper D. J. BART, op den 3den February aanstaande de reis van hier naar de Nederlanden zal aannemen, zoo wordt hierby ter kennisse van het belanghebbende publiek gebragt, dat er een Brievenzak zal worden opgemaakt om met gemeld Kofschip derwaarts verzonden te worden en dat dezelve op aanstaanden Dingsdag den 2 February, des namiddags te één ure, *precies* zal worden gesloten.

De 1e. Commis ter Koloniale Secretary,

belast met de opgemelde directie,

H. KIKKERT.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JANUARY.

25.	bark Margaritha, Brusow,	Coro
	golet Railway, Webb,	Nieuw York
27.	brik Pastora, Champion,	dito
29.	boot Rosita, Ferrer,	Ocumare

UITGEKLAARD—JANUARY.

23. golet San Sebastiaan, Fuentes,
—— Segunda Palmira, Ybarraran,
25. —— Turk, Starckenborgh,
—— Casualidad, Gonsales,
—— Venezolana, Arostegui,
—— Eagle, Briché,
26. bark Goede Hoop, Kraanwinkel,
golet Grand Canal, De Brot,
—— Dichoso, Laroche,
28. —— Maria Jacinta, Berrend,
—— Anna Celestina, Agostini,

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

FEBRUARY 1836.

V. M. Dingsdag den 2 te 2 u. 14 m. 's namiddags.
L. K. Dingsdag den 9 te 9 u. 16 m. 's avonds.
N. M. Dingsdag den 16 te 3 u. 42 m. 's namiddags.
E. K. Woensdag den 24 te 7 u. 10 m. 's morgens.

De aankomst van twee amerikaansche vaartuigen uit Nieuw York, heeft ons deze week in de gelegenheid gesteld onzen lezers de naauwkeurige opgaven mede te deelen, der in den brand van Nieuw York, (tusschen den 16 en 17 Dec. jl.,) geledene schaden.

Uit het verslag van de daartoe door het gouvernement benoemde kommissie blykt het, dat het geheele getal van de door den brand vernielde huisen 527 beliep, behalve de beurs en de zuid hollandsche kerk; en dat de schaden berekend worden op eene som van 17,115,692 dollars. Deze berekening is gemaakt op de opgaven van [illegible] en eigenaren van vaste goederen, die een verlies van $ 1,179,700 aan 129 vernielde gebouwen en $ 2,557,845 aan veranderde goederen, te zamen $ [illegible] 150, welk geheel bedrag ten volle verzekerd was.

Over het algemeen was het verlies aan goederen grooter dan dat der gebouwen. Aan gebouwen beliep het verlies . . . . $ 4,000,000.
Aan goederen . . . . „13,115,692.

Totaal . . . . $17,115,692.

De brand te Nieuw York is na die van Moskou, de grootste uit onze tyden. De weerschyn van dezelve aan den hemel was zigtbaar op 84 mylen afstands; de vlammen waren zigtbaar op 50 mylen, ter zee op 45 mylen afstands; en op drie mylen afstands was de hemel zoo verlicht dat men den geheelen nacht door lezen kon. Men had den voortgang der vlammen vroeger kunnen stuiten door het laten springen van huizen, doch de brand breidde zich uit buiten alle berekening. Eene vuurzee golfde over breede pleinen heen tot de daken der tegenover staande huizen, die men dacht voor dezelve ontoegankelyk te zyn.

Het neder storten van meer dan vyf honderd afgebrande pakhuizen, die vyf à zes verdiepingen hoog waren, deed den grond schudden als herhaalde schokken eener aardbeving.

De verhevene gevels vielen neder als zoo vele hooge stapels klinkers, en de straten werden daardoor zoodanig met steenhoopen vervuld, dat men thans dezelve niet meer kan onderscheiden van het bestek der huizen; de vlammen waren verschillend gekleurd, naar mate de brandstof was, terwyl uit de met geestryke vochten gevulde pakhuisen eenen hoogeren en levendiger vuurzuil voortkwam dan uit anderen; en men zag van tyd tot tyd uitbarstingen van buskruid, hier en daar opzettelyk bewerkstelligd om den snellen voortgang des brands te stuiten.

Den volgenden dag geleek de zon, door den dikken rook, die boven de stad hing, heengezien, eene bloedroode schyf, akelig de rookende puinhoopen verlichtende.

Men had een gedeelte der goederen die gered waren, geborgen in de naaste kerken, op vaartuigen en in de beurs, doch de vlam bereikte insgelyks deze gebouwen en vaartuigen, en verteerde hen met goederen en al.

Het standbeeld van Hamilton, in het portier van de beurs geplaatst en dat men dacht door de volgende eeuwen bewonderd te zullen worden als een meesterstuk der kunst, bleef lang zigtbaar in het midden der vlammen, doch werd verbryzeld door het instorten van het dak des gebouws.

Het was een droevig gezigt op de opene pleinen, die naby de afgebrandde straten zyn, hooge stapels van kostbare mahonie houten meubels, spiegels en andere voorwerpen van waarde te zien, die half en half door de vlammen geschonden zyn.— Het afgebrandde gedeelte der stad was juist die wyk, waar de meeste pakhuizen zyn, en het grootste gedeelte derzelven was in de laatste jaren nieuw opgebouwd.

De stad Nieuw York, die den dag voor den brand de koningin der steden van de nieuwe wereld kon genoemd worden, gelykt thans voor een gedeelte naar eene der steden van de oudheid, als Babilon, Palmire, enz. die thans onmeetelyke puinhoopen vertoonen.

Verledene week hebben wy gemeld dat het stedelyk bestuur van Nieuw York 6,000,000 dollars gegeven heeft om de [illegible] schaden en helpen vergoeden. Thans vinden wy echter, dat het gouvernement het stedelyk bestuur [illegible] geldleening te doen tot de som van 6 millioenen dollars, ten einde de hypotheken, welke de assurantie genootschappen uitstaande hebben, optekoopen, op dat de hypotheekschuldigen niet in ongelegenheid zouden geraken, wanneer zy betalen moeten; want deze genootschappen hebben zwaar geleden en zullen ongetwyfeld al hunne uitstaande moeten invorderen om uitbetalingen te doen.

Veertien brand waarborg genootschappen zyn insolvent geworden, 4 hebben zware verliezen en anderen hebben meer of min geleden. Er wordt niets gemeld dat eenig der gebouwen, gelyk men voorloopig berigt heeft, in Londen verassureerd zyn.

De in de Nieuw Yorksche Couranten medegedeelde Europische berigten loopen tot den 6 December, waarvan wy het belangrykste in dit nummer overnemen.

De Heer Barton, zaakgelastigde der Vereenigde Staten van Amerika by het gouvernement van Frankryk, is op den 6 dezer te Nieuw York aangekomen en op den 7 vergezeld van den Heer Levingston, naar Washington gereisd.

Tot den 11 dezer, de jongste dagteekening der Nieuw Yorksche Couranten, wist men niet, welke maatregels het gouvernement der Vereenigde Staten nemen zou op de weigering van het fransche gouvernement, om de 25 millioenen franken te betalen. Aan den kant van Frankryk werden vele oorlogschepen in dienst gesteld en was de Admiraal Mackau benoemd om bevel te gaan voeren over het eskader op de West-Indische station. De Admiraal zou spoedig met een eskader vertrekken. Dit eskader is misschien hetzelfde, dat,

gelyk wy verledene week gemeld hebben, te Martinique is aangekomen.

Er zouden 15 linie schepen en een evenredig getal fregatten, naar de Atlantische en Middellandsche Zeeën vertrekken om den franschen handel te beschermen. Een nieuws artikel vermeldt echter dat de gansche zeemagt niet alleen tegen de Amerikanen, maar gedeeltelyk tegen Rusland zal gebezigd worden.

Deze bewering strydt tegen het algemeen gevoelen dat Koning Lodewyk Philip met de Noordsche mogendheden heult. De Engelsche Couranten zyn vol over het dubbelzinnige gedrag vanKoningLodewyk in de zaak van Spanje. Het wordt voor bewezen gehouden, dat het fransche gouvernement Don Carlos met geld en krygsbehoeften voorziet. De Parysche Couranten zouden voorzeker luid geschreeuwd hebben tegen de zamenspanning van den burger koning met de noordsche mogendheden, doch zy durven zich niet laten hooren en mogen zelfs niet eens uit Engelsche of andere Couranten iets betreffende het fransche gouvernement overnemen; maar de ministeriele bladen strooyen alle vertellingen uit, welke strekken kunnen om het fransche volk in de verbeelding te brengen dat Rusland vyandelyk gezind is tegen Frankryk.

Tot dit einde vindt men onder anderen eene verdichte aanspraak van keizer Nicolaas aan de regering van Warschau, waarin de Keizer tegen zyne poolsche onderdanen hevig uitvaart en de Westersche Staten als opstokers der onlusten in Polen beledigend bedreigt. Een half ministerieel blad beweert dat tusschen Rusland en de Vereenigde Staten van Noord Amerika een naauw verbond gesloten is; een ander weerspreekt deze bewering en zegt dat een verbond is aangegaan, om elkander wederzyds met zeelieden en officieren te voorzien, waaraan Rusland voornamelyk gebrek heeft, welk verbond ook strekken moet als grondslag van een ander verbond tegen den handel van Engeland.

Een ieder zal wel beseffen dat alle dergelyke berigten maar praatjes zyn, om het volk bezig te houden.

De fransche Couranten waren vol van gissingen en vermoedelyke uitkomsten dezer zaak, doch kwamen velen overeen in gevoelen dat er geen oorlog zal zyn tusschen Frankryk en de Vereenigde Staten. De amerikaansche Couranten verkeeren in hetzelfde denkbeeld en zyn van gevoelen dat het gouvernement der Vereenigde Staten moet wachten, tot dat men verneme, welken indruk de jongste boodschap van den President in Parys zal gemaakt hebben.

In Engeland echter helt het gevoelen meer naar den kant van oorlog; en men heeft reeds de premien van assurantien verhoogd.

Er waren reeds veel aanzoek by het Ministerie van Marine door kooplieden in de fransche havens gedaan, om *lettre de Marque* te erlangen.

De fransche zaakgelastigde te Washington heeft om zyne paspoorten gevraagd; doch onder dagteekening van *Parys*, December 1, lezen wy: "De Heer Bois le Compte, de meest bekwame diplomatist, moet onverwyld naar de Vereenigde Staten vertrekken met eene kommissie aan den President Jackson. Het is te hopen dat de Heer Bois le Compte beter zal slagen in deze dan in zyne missie naar Mehemet Ali in 1833."

Er wordt gesproken van eene bemiddeling door Engeland in dit geschil.

Verdere europische berigten zyn er zeer weinig en komen hierop neder:

In Spanje stonden de zaken op den ouden voet. De Koningin had op den 16 November de Cortes in persoon geopend en eene aanspraak in zeer liberale uitdrukkingen gedaan. In deze aanspraak werd te kennen gegeven dat van wege het gouvernement drie ontwerpen van wet aan de vergadering zouden voorgelegd worden; het eerste om den grond van een vertegenwoordigend stelsel van regering te leggen; het andere ten aanzien der vryheid van de drukpers, als de ziel van dat stelsel; en het derde op de ministeriele verantwoordelykheid. In de aanspraak wordt almede gewag gemaakt dat het gouvernement in onderhandeling getreden is met de staten van Zuid Amerika.

De Koningin van Portugal had eenigszins het ministerie veranderd en naar het schynt met tegenzin van Engeland. Het gevolg van deze verandering was, maar, men zegt, het terug roepen der hulptroepen naar Spanje. Wy vinden echter in andere berigten gemeld, dat de weerzin van de Koningin, om de tweede afdeeling troepen naar Spanje te laten vertrekken, die verandering ten gevolge heeft gehad. Hoe het ook zy, het blykt dat de Koningin het quadrupel alliantie, even als de koning van Frankryk niet gestand wil doen.

Er liep een gerucht dat, *Koning Otto van Griekenland* en zyn gansche hof door het uitbreken van een volks opstand, genoopt zyn geweest, aan boord van de aldaar liggende oorlogschepen, de wyk te nemen.

De voorloopige onrustige gesteldheid van Griekenland geeft aan dit gerucht een schyn van waarheid.

Iets over TEXAS, *waar thans den kryg gevoerd wordt*.

Het landschap Texas wordt wegens derzelver vruchtbaarheid *'swerelds tuin* genoemd. Twee malen 'sjaars heeft men er de tabaks oogst, dat nergens anders plaats heeft. Het is meest bevolkt door de Amerikanen en men telt er thans circa 60,000 zielen.

Deze provintie grenzende aan de Vereenigde Staten, behoort aan Mexico.— Zoo lang deze staat een federatief stelsel heeft behouden, waarin iedere provintie hare eigene wetgeving had, bleef ook Texas, hoewel door vreemdelingen bevolkt, Mexico getrouw. Doch, thans, nu Generaal St. Anna het kongres van liberalen heeft uiteen gejaagd, het Jesuitismus te gelyk met het militaire despotismus ten troon heeft verheven, heeft deze provintie zich hiertegen verzet en blyft hare regten gewapenderhand handhaven.

De Noord Amerikanen vol edele geestdrift voor de heilige zaak hunner broeders in Texas, die, even als de Nederlanders in de zestiende eeuw de wapens hebben opgevat tegen de dwingelandy en het bygeloof, ondersteunen hen met geld, terwyl er vele vrywilligers derwaarts stroomen, In weerwil van het verbod van gouvernements wege.

De Generaal Cos, door Generaal St. Anna met een leger naar Texas gezonden, drong in die provintie door, doch de Texaners verborgen achter struiken en in de jagt geoefend, knikkerden zyne manschappen weg, zoo dat Cos verpligt was naar de stad Bezar, die belegerd werd, terug te deinzen, en waar elk soldaat, die zich op de wallen vertoonde, door de geoefende scherpschutters dood geschoten werd. Weldra had Cos gebrek aan levensmiddelen en men was van gedachte dat hy zich spoedig zal moeten overgeven.

De Stoom-ysbreker.—De Amerikanen hebben eene nieuwe, hoogstgewigtige aanwending van de stoomvaart gemaakt. Bekwame ingenieurs bouwden onlangs te *Baltimore*, voor eene der verzekeringsmaatschappyen dezer stad, eene stoomboot, welker bestemming is, om andere vaartuigen het in- en uitloopen mogelyk te maken in en uit havens, welke geheel met ys zyn toegesloten. Deze stoomboot, *Secours* genaamd, begon hare dienst in de eerste dagen van January 1835, en wel nu eene koude, gelyk men daar sinds jaren niet gehad had. Op den eersten dag liep de stoomboot met eene brik op het sleeptouw uit, en baande zich, tot ieders verwondering, zeer gemakkelyk den weg door het ys, dat meer dan een voet dik was. De *Patapsco* was in zyne geheele lengte toegevroren, en de *Secours* had hier dezelfde zwarigheden te overwinnen, totdat zy het breedste gedeelte van de *Cheaspeak-baai* bereikte. Nadat zy eindelyk de brik door het ys heen en op eene plaats gebragt had, waar zy de volle zee veilig bereiken kon, ging zy naar *Armapolis*, waar de haven even zoo met ys ingesloten was, als te *Baltimore*. Den volgenden morgen vertrok zy van daar, om de naar *Norfolk* bestemde stoomboot *the Columbier* te gemoet te varen, die zy op het sleeptouw nam, en nog dienzelfden avond te *Baltimore* bragt. Twee dagen daarna keerde de *Secours* naar *Annapolis* terug, waar zy niet een, maar vier schepen te gelyk op het sleeptouw nam; en hare machinekracht bleek sterk genoeg te zyn, om de schepen voort te trekken en te gelyk het ys te breken. Deze afgelegde proeven lieten niets te wenschen over, en het schynt thans aan geenen twyfel onderworpen te zyn, dat de zeehandel der *Vereenigde Staten* in de toekomst het groote heden, zelfs in den strengsten winter, niet gestaakt te zien.

Nieuw Middel tegen de Weegluizen.—In de *Académie royale* te *Metz* werd kortelings eene memorie over een zeldzaam middel tegen de weegluizen voorgelezen. Dit door een toeval ontdekt middel bestaat in de aantrekkingskracht, welke het peperkruid (*passe-rage, lepidium ruderale*) op dit ongedierte uitoefent. Men had dusdanige planten, gedroogd zynde, nedergelegd in eene kamer, uit welke geen middel deze insekten had kunnen verdryven; aldra versamelde zich de weegluizen hoopsgewyze rondom de stengels en bladeren der planten, en na korten tyd waren zy dood, of in zulk een' toestand van verstyving, dat men ze gemakkelyk by elkander vegen en in het vuur werpen kon. Zeker kapitein NUMIER merkte aan, dat men zulks reeds by de bladen der *groene erwt* heeft waargenomen.

Wonderbare Plantengroei.—Zekere Engelsche botanigst, Dr. GRANT, maakt de volgende zeldzame opmerking: "Niets is zonderlinger dan de onverklaarbare wyze, waarop planten onder zekere omstandigheden ontkiemen. Na den grooten brand van *Londen*, in het jaar 1666, was in korten tyd de geheele oppervlakte der verwoeste stad met *sisymbrium irio* in zoo groote menigte overdekt, dat men berekende, dat geheel *Europa* zooveel niet van deze planten bezat. Waar ergens eene sombron verre van de zee ontspringt, vindt men aldra in de geheele nabuurschap zoutplanten in menigte, ofschoon er daar geene te voren groeiden. Worden meren uitgemalen, dan ontstaat er eene nieuwe soort van vegetatie. Toen op het Deensche eiland *Seeland* eenige meren werden drooggemaakt, bemerkte VAHL, dat er weldra *carix cyperoides* ontsproot, ofschoon deze soort anders niet in *Denemarken*, maar alleen in het noorden van *Duitschland* voorkomt."

Omtrent de menigvuldige schipbreuken in den laatsten tyd vooral aan Engelsche vaartuigen te beurt gevallen, leest men in een der bladen het volgende;

"De koophandel-zeevaart van Groot-Brittannie, die der kolonien daaronder begrepen, telt tegenwoordig een aantal van 24,500 vaartuigen, die met 160,000 zielen bemand zyn. De inhoud dezer vaartuigen zal ongeveer 2,650,000 tonnen bedragen. Wanneer men het gebruikt wordende kapitaal op 250 fr., of ruim 118 guldens, per ton begroot, dan bevindt men dat het door de engelsche reeders voor materieel alleen in den handel gebragt kapitaal omstreeks 650,000,000 fr., of 307,125,000 guldens beloopt. De talryke vorderingen in de sterrekundige wetenschappen, de gelukkige toepassing van de meetkunde op de vervaardiging van werktuigen voor de zeevaart, de zorgen die men voor de vervaardiging van nieuwe kaarten heeft kunnen besteden, de opgedane ondervinding ter zee, de daarstelling van vuurbakens, en menige andere uitvinding en verbetering in aanmerking genomen, zoude men mogen denken, dat de gevaren en de kansen van schipbreuk aanmerkelyk waren afgenomen; en echter is het er niet zoo mede gelegen, de berigten toch die wy van schipbreuken onder de oogen hebben, en de verliezen door de Engelsche handelmarine geleden, geven ons het bewys, althans voor het geen Engeland aanbelangt, dat de schipbreuken in reden van de vermeerderde kennis der middelen om dezelve te ontwyken, toegenomen zyn. Zie hier een der resultaten door ons gevonden:

In het jaar 1793, bedroeg het aantal schipbreuken 557; zynde dit een gemiddeld jaar.

In 1829 heeft het bedragen:

Onder de schepen naar overzeesche gewesten: 157 schipbreuken, 248 zyn er gestrand (waarvan er 224 weder opgehaald zyn, de overige waren verloren) 22 gezonken, 35 op zee verlaten, 12 afgekeurd als geen zee meer kunnende bouwen, 8 omgeslagen, 27 verloren.

Kustvaarders en kolenschepen: 100 die schipbreuk leden; 297 tegen de kust geworpen, waarvan er 121 werden opgehaald) 67 gezonken, 13 verlaten, waarvan echter 5 weder in de haven gebragt werden, 3 omvergeslagen, 16 verloren.

Stoombooten: 4 die schipbreuk leden, 4 op de kust geworpen, 2 gezonken.

Dit geweldig verlies is in de volgende jaren niet afgenomen; verre van daar in 1833 zyn meer dan 800 koopvaardyschepen te weten het dertigste deel van al de handelvaartuigen, verloren of gestrand.

De berigtgever verder de oorzaken van dit toenemend verlies onderzoekende schryft dezelve voornamelyk toe aan de grootere gerustheid der zeelieden, op hunne vermeerderde kennis steunende, en ten andere aan de te gemakkelyke en goedkoope polissen der zee-assurantie-maatschappyen.

De stad Londen telt tegenwoordig vyftien maatschappyen van waarborg tegen brand, waaronder die, *de Zon* geheeten, de voornaamste is. De belasting die deze laatste aan het gouvernement betaalt (30 1-2 schilling voor 100 pond sterling verzekerd kapitaal) bedraagt nagenoeg [illegible]000 pond sterl. (1,500,000 guldens) [illegible], bedragen het door haar verzekerd kapitaal op 6,350,000 p. st. (100,750,000 guldens bedraagt). De vyftien Londensche [illegible] maatschappyen betalen te zamen [illegible] het geheel eene som van 550,000 p. st., zoodat men hare gezamenlyke verzekeringen op 36,700,000 p. st. kan schatten, de verbazende som van 450,400,000 guldens gevende.

Buiten de Londensche bestaan er in Engeland nog vier-en-twintig brandwaarborg-maatschappyen, die jaarlyks 185,000 p. st. belasting en gevolgelyk voor eene waarde van 12,336,000 p. st. of 148,032,000 guldens aan eigendommen verzekeren. Voegt men by dit montant de vorige van 450,400,000 guldens, zoo verkrygt men een totaal van 598,432,000 guldens, de vermoedelyke waarde der in Engeland door de brandwaarborg-maatschappyen verzekerde eigendommen uitmakende.

De effektieve sterkte van het Fransche leger voor 1836 is bepaald op 309,122 man infanterie en 57,012 man ruitery.— Van dit getal zyn in binnenlandsche dienst 279,675 man voetvolk en 51,874 man kavallerie, waarvan de onkosten 306,503,000 fr. bedragen. Te Ancona 1522 man, uitgaven 772,000 fr. In Afrika 28,925 man infanterie en 5138 man kavallerie, uitgaven 22,725,000 fr., totaal der uitgaven 330,000,000 fr., waarby nog eene som van 398,000 fr. voor de reserve-armee kan worden gevoegd, al hetwelk eene vermeerdering van uitgaven van 209,400 fr. boven het budget van 1835 aanwyst. Het getal luitenant-generaals voor 1836 beloopt 66, dat der brigade-generaals 103, zynde zeven luitenant-generaals meer, en een brigade-generaal minder dan in 1835. De uitgaven der gendarmerie voor 1836 zyn geraamd op 17,696,000 fr., zynde eene vermeerdering boven die van het vorige jaar van 67,626 fr. De voor den aankoop en de reparatie van vuurwapenen en blank geweer aangevraagde som is 3,355,000 fr. Men heeft het voornemen om de militaire magt te Algiers tot 21,000 man te verminderen, ten einde de uitgaven voor de kolonie die verleden jaar ruim 30,000,000 fr. beliepen, te reduceren; ook de uitgaven voor binnenlandsche militaire dienst wil men verminderen.

By de volkstelling na de troonsbeklimming van keizer *Ferdinand* kan eene opgaaf der bevolking van de verschillende Staten der Oostenrykschen monarchie niet onbelangryk geacht worden; zie hier dezelve: Beneden-Oostenryk telt 1,246,520 zielen; Opper-Oostenryk 835,043; Stiermarck 855 720; Tyrol en het Voral gebergte 784,472; Illrye 1,154,385; Lombardye 2,403,143; de Venetiaansche provincien 2,032,339, Boheme 5,901,572; Moravie en Oostenryksch Silezie 2,060,000, Gallicie en de Bukowina 4,451,175; Hongarye 10,195,000; Zevenbergen en de militaire provincien 2,088,300; de militaire districten van Hongarye, Slavonie en Croatie 954 000; Dalmatie 320 000;— welke gezamenlyke gewesten eene bevolking van 35,231,869 zielen uitmaken.

Turksche Onderwys.—De Sultan heeft wederom blyken gegeven, hoezeer hy er zich op toelegt, om terwyl hy in alle deelen van het bestuur zich de kundigheden der andere volken van *Europa* ten nutte tracht te maken, zyne onderdanen het belang te doen gevoelen, van onderwys, geestbeschaving en beoefening der wetenschappen. Volgens de Mahomedaansche gebruiken, namelyk, moeten de ouders den dag, waarop het onderwys hunner kinderen aanvangt, als eenen heiligen dag vieren, eene instelling de meest beschaafde en verlichte volken waardig. De Sultan had dit feest voor zynen jongsten zoon ABDUL ASIS EFFENDI bepaald op den 9den der maand Mei, op welken het dan ook in tegenwoordigheid der Groot-dignitarissen des Ryks, van de Ulema's, Scheik's, Pascha's en eene ontelbare volksmenigte gevierd is. By die gelegenheid overhandigde het Hoofd der Scheik's den jongen Prins eenen Koran, en deed daarop een gebed, by welke tusschenpozingen 11,000 kinderen uit de onderscheidene scholen van *Konstantinopel* insgelyks hunne stemmen ten hemel verhieven, om zegen af te smeeken op den jongen Prins en het onderwys der jeugd.— Daarop deed den Scheik aan den jongen Prins eene korte aanspraak, waarin hy hem by gewigt onder het oog bragt van de kunst van lezen, door welke de mensch in staat wordt gesteld zyne pligten jegens den Schepper en zyne medeschepselen te leeren kennen. De jonge Prins moest daarop het A B C opzeggen, en de plegtigheid werd met een tweede gebed besloten.— De Sultan gaf aan de Grooten des Ryks eenen maaltyd onder tenten, en aan de kinderen werden lekkernyen en geld uitgedeeld. Eenige dagen te voren, had de Sultan, zich overtuigd hebbende van de vorderingen, welke zyn oudste zoon ABDUL MEDJIT EFFENDI in de Perzische en Arabische talen gemaakt had, besloten, hem eenen onderwyzer in het Fransch te geven, iets, hetwelk volstrekt zonder voorbeeld is in de jaarboeken van het Serail. Daags na de zoo even gemelde plegtigheid namen de kweekelingen der Militaire School eene proeve met het slaan eener brug, naar een nieuw ontwerp vervaardigd, over de *Kydaris*. De Sultan was over deze proeve zoo zeer voldaan, dat hy bevel gaf eene dergelyke te doen vervaardigen, om over den Bosporus zelven te kunnen slaan.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76 De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.